BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN 28 MEI 1975 [1]

Karl Könecke
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 44-75 R

In de zaak 44-75 R

FIRMA KARL KÖNECKE, commanditaire vennootschap, gevestigd te 28 Bremen 44, Zum Sebaldsbrücker Bahnhof 1, optredend in de persoon van haar bestuurder Karl Könecke, ten deze vertegenwoordigd door F. Modest et socii, advocaten te Hamburg,

verzoekster,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, ten deze vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur P. Kalbe, als gemachtigde,

verweerster,

geeft

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN de navolgende

BESCHIKKING

Ten aanzien van de feiten

Overwegende dat de Firma Karl Könekke zich bij verschillende overeenkomsten, gesloten tussen 30 december 1974 en 6 maart 1975, heeft verbonden vóór 7 maart 1975 partijen gekookt of gekruid vlees, bestemd voor verwerking in haar bedrijf, uit Brazilië te importeren via Rotterdam, waar het vlees thans is opgeslagen in koelhuizen;

dat de Bondsminister van Volksgezond-

1 — Procestaal: Duits.

heid op 3 maart 1975 een invoervergunning heeft afgegeven onder het beding dat de verwerking plaatsvindt binnen drie maanden na de vervaardiging van het geïmporteerde halffabrikaat;

dat in verband met de datum van vervaardiging de partijen vlees zouden moeten worden verwerkt vóór 1 of 10 juni 1975;

dat echter het geïmporteerde vlees niet was verpakt overeenkomstig de eisen, gesteld in de verordeningen nrs. 610/75, 888/75 en 1090/75 van de Commissie, en derhalve te Rotterdam in entrepot is gebleven;

dat *verzoekster* bij een op 6 mei 1975 ingesteld beroep ten principale opkomt tegen de wettigheid dier verordeningen, voor zover daarbij het in het vrij verkeer brengen van produkten als door haar ingevoerd, wordt opgeschort of afhankelijk gesteld van de overlegging van invoercertificaten, wanneer — zoals in casu — deze produkten bij een vóór 7 maart 1975 gesloten overeenkomst zijn gekocht en vóór 30 maart 1975 naar de Gemeenschap zijn verscheept;

dat *verzoekster*, bij op 20 mei 1975 ingediende afzonderlijke akte, overeenkomstig de artikelen 185 en 186 EEG-Verdrag en de artikelen 83 en volgende van 's Hofs Reglement voor de procesvoering, in kort geding heeft verzocht:

„1. de tenuitvoerlegging van artikel 1 van verordening (EEG) nr. 1090/75 van de Commissie van 23 april 1975 (PB nr. L 108) op te schorten, voor zover hierbij het in het vrij verkeer brengen (in de Gemeenschap) van produkten van onderverdeling 16.02 B III b van het gemeenschappelijk douanetarief, van oorsprong uit derde landen, te weten

a) bereidingen van rundvlees in verpakkingen met een nettogewicht van meer dan 5 kg en

b) gekookt en bevroren rundvlees in verpakkingen met een nettogewicht van meer dan 7 kg,

afhankelijk wordt gesteld van de overlegging van invoercertificaten, wanneer deze produkten bij een vóór 7 maart 1975 gesloten overeenkomst zijn verkocht en vóór 30 maart 1975 naar de Gemeenschap zijn verscheept;

2. *subsidiair*, de tenuitvoerlegging van artikel 1 van verordening (EEG) nr. 1090/75 van de Commissie van 23 april 1975 (PB nr. L 108) op te schorten, voor zover hierbij het in het vrij verkeer brengen (in de Gemeenschap) van produkten van onderverdeling 16.02 B III b 1 van het gemeenschappelijk douanetarief, van oorsprong uit derde landen, te weten

a) bereidingen van rundvlees in verpakkingen met een nettogewicht van meer dan 5 kg en

b) gekookt en bevroren rundvlees in verpakkingen met een nettogewicht van meer dan 7 kg,

afhankelijk wordt gesteld van de overlegging van invoercertificaten, wanneer deze produkten bij een vóór 7 maart 1975 gesloten overeenkomst zijn gekocht en vóór 7 maart 1975 zijn betaald of wel de importeur vóór 7 maart 1975 ten gunste van de verkoper een onherroepelijk accreditief heeft geopend, en deze produkten vóór 30 maart 1975 naar de Gemeenschap zijn verscheept;

3. *meer subsidiair*, verweerster te verplichten verzoekster te machtigen tot het in het vrij verkeer brengen in de Gemeenschap, zonder overlegging van invoercertificaten, van

46 618 kg netto gekookt en bevroren rundvlees in verpakkingen met een nettogewicht van meer dan 7 kg en

26 377 kg netto bereidingen van rundvlees in verpakkingen met een nettogewicht van meer dan 5 kg,

welke produkten onder onderverdeling 16.02 B III b 1 van het gemeenschappelijk douanetarief vallen, afkomstig zijn uit derde landen, zijn verkocht bij een vóór 7 maart 1975 gesloten overeenkomst en vóór 30

maart 1975 naar de Gemeenschap zijn verscheept;

4. *subsidiair* ten aanzien van punt 3, verweerster te verplichten verzoekster te machtigen tot het in het vrij verkeer brengen in de Gemeenschap, zonder overlegging van invoercertificaten, van de sub 3 bedoelde produkten, voor zover verzoekster vóór 7 maart 1975 ten gunste van de verkoper een onherroepelijk accreditief heeft geopend."

dat verzoekster met name betoogt dat de beginselen van de rechtszekerheid en van het gerechtvaardigd vertrouwen zijn geschonden, daar de op 8 maart 1975 verschenen litigieuze regeling reeds op 15 maart 1975 in werking trad, terwijl vóór de vaststelling dier regeling de betrokken produkten zonder enige beperking konden worden ingevoerd;

dat de zaak spoedeisend zou zijn, aangezien een beslissing in de hoofdzaak niet anders dan te laat kan komen met als onvermijdelijk gevolg een zeer omvangrijke schade welke eventueel aanleiding zou kunnen zijn voor een beroep ex artikel 215, tweede alinea, EEG-Verdrag;

dat, met betrekking tot het gekruide vlees, uit de genoemde data zou blijken van het spoedeisende karakter;

dat, met betrekking tot het gekookte vlees door de autoriteiten weliswaar geen termijn voor de verwerking was gesteld, maar de situatie in feite gelijk zou zijn;

dat overigens een wederexport van het vlees zou zijn uitgesloten, daar de halffabrikaten waren afgestemd op de specifieke behoeften van verzoeksters bedrijf;

dat bijgevolg verzoekster in verband met de vereiste spoed heeft verzocht de gevraagde voorziening in kort geding te verlenen zonder te wachten op de opmerkingen van verweerster;

Overwegende dat echter de Commissie desgevraagd op korte termijn heeft geantwoord bij op 26 mei 1975 ter griffie ingediende memorie;

dat zij in kort geding heeft geconcludeerd tot:

„afwijzing van verzoeksters vordering van 16 mei 1975, ingekomen bij de Commissie op 21 mei 1975, dat de tenuitvoerlegging van verordening (EEG) nr. 1090/75 worde opgeschort en te dien einde een beschikking in kort geding worde gegeven,

verwijzing van verzoekster in de kosten."

dat zij ervan heeft afgezien bezwaar te maken tegen de ontvankelijkheid van het verzoek in kort geding en tegen de door verzoekster gegeven voorstelling van zaken;

dat zij verklaart dat de verordeningen geboden waren vanwege de situatie op de vleesmarkt alsook het feit dat de importeurs de invoerverboden omzeilden door halffabrikaten in te voeren, welke niet waren begrepen in een eerste reeks verordeningen;

dat zij opgemerkt dat een termijn van een week was gegeven voor invoertransacties welke vóór de inwerkingtreding van verordening nr. 610/75 gaande waren;

dat, naar zij betoogt, verzoekster zich bij verkrijging van de verlangde definitieve invoermachtiging onherroepelijk het in haar beroep tot nietigverklaring beoogde juridische voordeel zou zien toegekend;

dat de voorlopige maatregel zou prejudiciëren op de beslissing in de hoofdzaak en aan verzoekster een voordeel zou verschaffen, dat haar niet kan toekomen, daar het beroep ten principale dat op verordeningen van algemene strekking ziet, welke verzoekster noch rechtstreeks noch individueel raken, niet-ontvankelijk is;

dat met het verzoek in kort geding geen eigenlijke voorlopige of conservatoire maatregelen zouden worden gevraagd maar het in het vrij verkeer brengen, dat wil zeggen de definitieve en onherroepelijke invoer — in weerwil van de vrijwaringsmaatregelen — van een voor dadelijke verwerking bestemd produkt;

dat verzoekster, evenals sommigen van haar overigens meer beraden concurrenten, zou hebben behoren te weten dat maatregelen ter beperking van de invoer

in voorbereiding waren, hetgeen haar beroep op het beginsel van bescherming van het gerechtvaardigd vertrouwen verzwakt;

dat de Commissie in de tweede plaats betoogt dat spoedeisende maatregelen niet onontbeerlijk zijn om verzoekster voorlopig te behoeden voor een onherstelbare schade;

dat de mogelijkheid bestaat tot opslag van het gekookte en bevroren vlees;

dat verordening nr. 1090/75 de invoer hiervan op bepaalde nadere voorwaarden toelaat;

dat verwerking hiervan in het kader van de actieve veredeling mogelijk is;

dat het gekruide vlees in het buitenland of in een vrijhaven had kunnen worden verwerkt en vervolgens ingevoerd in de vorm van vleeswaren;

dat het onder de regeling inzake de actieve veredeling had kunnen worden verwerkt in het bedrijf van verzoekster;

dat volgens de Commissie ten slotte niets erop wijst dat de gevraagde definitieve import van de betrokken produkten ook maar enig spoedeisend karakter heeft;

dat, gelet op de opslagmogelijkheden, de invoermogelijkheden volgens verordening nr. 1090/75 en de reeds genoemde mogelijkheden van verwerking, een spoedeisende voorziening niet zou zijn geboden;

dat het gekruide vlees — hoe spoedeisend de verwerking hiervan ook moge zijn — in actieve veredeling zou kunnen worden gebracht, wat het voordeel biedt dat het niet behoeft te worden geïmporteerd en dat daarmee de kwestie van de geldigheid van verordening nr. 1090/75 niet a priori behoeft te worden uitgemaakt;

dat verzoekster reeds begin maart niet meer redelijkerwijs zou hebben mogen rekenen op een afwijking of afschaffing van de vrijwaringsmaatregel en zich zou hebben kunnen beraden op de reeds genoemde uitwijkmogelijkheden om haar moeilijkheden op te lossen;

Overwegende dat de naar behoren opgeroepen partijen op 28 mei 1975 ter terechtzitting in kort geding zijn verschenen en op de aldaar gestelde vragen hebben geantwoord;

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat het verzoek in kort geding in wezen ertoe strekt de tenuitvoerlegging van verordeningen te doen opschorten en, subsidiair, de Commissie te doen verplichten ondanks de voorschriften dier verordeningen machtiging te geven tot het in het vrij verkeer brengen van de betrokken waren;

dat het hier gaat om twee verzoeken: een verzoek om „opschorting van de uitvoering van de bestreden handeling", in de zin van artikel 185 EEG-Verdrag en artikel 83, paragraaf 1, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering, en een verzoek om de „noodzakelijke voorlopige maatregelen", in de zin van artikel 186 EEG-Verdrag en artikel 83, paragraaf 1, tweede alinea, van het Reglement voor de procesvoering;

2 Overwegende dat de rechter in kort geding — behoudens uitzonderlijke omstandigheden waarin verzoeker duidelijk kan worden onderscheiden van de andere betrokkenen — de werking van een algemene bepaling niet gelijk mag stellen met die van een handeling in de zin van artikel 83, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering;

dat anders met de procedure van artikel 185 in feite datgene zou kunnen worden bereikt wat wordt beoogd met het beroep ten principale, welks uitkomst echter, gelijk in casu, nog ongewis is;

3 Overwegende dat, wanneer een verzoek om voorlopige maatregelen een regeling dreigt lam te leggen, van de verzoeker moet worden geëist dat hij op wel zeer duidelijke wijze aantoont rechtstreeks en individueel te zijn geraakt;

dat daarenboven rekening dient te worden gehouden met het algemeen belang en met de weerslag van een voorlopige maatregel op het administratief gebeuren, vooral wanneer het gelijk in casu gaat om vrijwaringsmaatregelen;

dat, gesteld voor het risico van bederf van de waar, verzoekster niet heeft aangetoond dat zij zich niet kon bedienen van de mogelijkheden tot actieve veredeling of verwerking der ingevoerde produkten of van enig ander middel ter voorkoming of vermindering van eventuele schade;

dat het achterwege laten van enig praktisch initiatief ten deze — afgezien van eenvoudige administratieve stappen —, hoewel verzoekster toch in ieder geval sinds 8 maart was ingelicht over de stand van de regeling, niet kan worden goedgemaakt door een voorziening in kort geding;

4 Overwegende ten slotte dat in de onderhavige procedure evenmin een invoermaatregel kan worden voorgeschreven, welke allerminst een voorlopig karakter zou hebben doch in werkelijkheid onherroepelijk zou zijn en de rechter in de hoofdzaak voor een voldongen feit zou stellen;

5 Overwegende dat in de huidige stand van het geding een beslissing omtrent de kosten moet worden aangehouden;

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, uitspraak doende bij voorraad,

beschikt:

1. **Het verzoek in kort geding wordt afgewezen;**

2. **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Aldus gedaan te Luxemburg op achtentwintig mei negentienhonderdvijfenzeventig.

De Griffier
A. Van Houtte

De President
R. Lecourt